

Fegyverkezzetek fel (...)!

Nagypéntek 2022

Ige: „Akik pedig Jézust megfogták, elvitték Kajafás főpaphoz, ahol az írástudók és a vének egybegyűltek. Péter pedig követte őt távolról a főpap udvaráig; és bemenvén, bent leült a szolgálkkal, hogy lássa a végét. A főpapok pedig és a vének, és az egész tanács, kerestek hamis tanúbizonytságot Jézus ellen, hogy őt megöljék, és nem találtak, bár sok hamis tanú jött. De végre jött két hamis tanú, és azt mondta: Ez azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem. És a főpap felállva azt mondta neki: Nem felelsz semmit? Mit vallanak ezek ellened? Jézus pedig hallgatott. És felelvén a főpap, azt mondta neki: Megesketlek az élő Istenre, hogy mondd meg nekünk, te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia? Azt mondta neki Jézus: Te mondtad. De mondom nektek, mostantól fogva látni fogjátok az Embernek Fiát a Hatalom jobbján ülni, és eljönni az ég felhőin. Akkor a főpap megszaggatta ruháit, mondván: Káromkodott! Mi szükségünk van még tanúkra? Íme most hallottátok az ő istenkáromlását. Mit gondoltok? Azok pedig felelvén azt mondták: Méltó a halálra. Akkor arcába köptek neki, és öklözték őt; némelyek pedig vesszőzték, mondván: Próféta!d meg nekünk, Krisztus, ki az, aki téged megütött? Péter pedig kint ült az udvaron, és odament hozzá egy szolgálóleány, mondván: Te is a galileai Jézussal voltál. Ő pedig tagadta mindnyájuk előtt, mondván: Nem tudom, mit mondasz. Mikor pedig kiment a kapuba, meglátta őt egy másik, és azt mondta az ott levőknek: Ez is a názareti Jézussal volt. És ismét tagadta, esküvel: Nem ismerem azt az embert. Kisvártatva pedig az ott állók mentek és mondták Péternek: Bizony te is közülük való vagy; mert a beszéded is elárul. Akkor elkezdett átkozódni és esküdni: Nem ismerem azt az embert! És tüstént megszólalt a kakas. És eszébe jutott Péternek Jézus mondása, mikor azt mondta neki: Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz engem. És kimenvén, keservesen sírt.” Máté 26: 57 – 75.

Bibliaolvasás: „Mivel tehát Krisztus értünk szenvedett testben, ti is ugyanezen gondolattal fegyverkezzetek fel; mert aki szenvedett testben, megszűnt a bűntől, hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt. Mert elég nekünk, hogy életünk elfolyt idejében a pogányok akaratát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, dobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban. Ami miatt csodálkoznak, hogy nem futtok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, szitkozódván. Akik számot adnak majd annak, aki készen van megítélni élőket és holtakat. Mert azért hirdettetett az evangélium a holtaknak is, hogy megítéltesenek emberek szerint testben, de éljenek Isten szerint lélekben. A vége pedig mindennek közel van. Annak okáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok. Mindenekelőtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez.” 1Pét 4:1 – 8.

Szentlélek Isten Dániel próféta prófeciája szerint nagypéntek lényegét így foglalta össze: „Hatvankét hét múlva megölik a felkentet, azaz kiirtják a Messiást, és népe nem lesz, hogy őt megtagadja. A várost és a szentélyt elpusztítja egy nép az eljövendő vezérrel, a vége rombolás, s a háború vége után jön az elhatározott pusztulás. Azután egy héten sokakkal megerősíti a szövetséget, és a hét közepén megszűnik a véres áldozat és az ételáldozat, a templomban vészthozó undokság lesz, és véges-végig megmarad a pusztulás.” Dániel 9: 26 – 27. Mind erről Jézus sokat tanította a tanítványait, köztük Pétert is. Ő tehát tudott erről a kinyilatkoztatott történelmi folyamatról. A pászkavacsora estéjén, amikor Jézus társaságában

örömmel, hálával és boldogsággal eltelve dicséreteket énekeltek ott az olajfák hegyén ezt a tanítást teljesen elfelejtette. Jézus ebben a felemelt állapotban mindenkit figyelmeztetett, hogy azon az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok benne, mert meg van írva: *Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai*¹, azaz „megölik a felkentet vagyis a Messiást, és senkije sem lesz, senki, hogy Őt megvallja, nem lesz népe, hogy őt megtagadja (Dániel 9: 26 – 27). Ezt követően ezt is mondta:

- „De föltámadásom után elöttetek megyek majd Galileába!” Máté 26:32.

Jól hallotta ezt Péter, de ő ebben a lelkesültségében, mint aki semmit nem fogott fel, ezt válaszolta Jézusnak:

- Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom. Jézus erre ezt mondta:
- Bizony mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. Péter erősködve így szólt:
- Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged! Máté 26:33 – 34.

Máté figyelemre méltóan megjegyzi, hogy Péterhez hasonlóképpen szóltak többi tanítványok is. Máté 26: 35.

Jézus ismerte az emberi természetet és azt a háborút, amely egyfelől a lelkek elvesztését tüzte a zászlajára, másfelől és ugyanakkor a világ megváltásának és az Isten népe üdvözítésének lobogóját tartja magasan, hogy ezen a világon mindenki tekintete beleütközzön.

Nemcsak az Isten Fia elfogását, megkínzását és kivégzését követő történelemben is feljegyzett háborúk azok a háború, amiről Dániel prófétált, mert bizony e kinyilatkoztatott háborúnak része volt már a Jézus főpap előtt vallatása és verése, majd másnapi megkínzása és keresztfeszítése is, egyszerűbben a Messiás kiirtása!

Isten Igéje igazság, és ennek az igazságnak megfelelő valóság az, hogy nagypéntek óta nincs béke és nyugalom az emberek világában. „A háború réme szüntelenül körülöttünk kering, hol távoli országok között, hol hidegháború leplében, hol titkos készülődés (ármánykodás és cselszövések) csendjében, hol zajos félelemkeltés fenyegetésével.

Most, hogy a déli háborúk után kitört keleten is az orosz-ukrán háború testes amerikai és európai segédlettel újra átéljük lelki reakcióinknak színes változatát.

Átmegyünk a félelem-semmi sem számít, avagy a mindenért aggodalmaskodunk, de mindent el is veszíthetünk szélsőséges érzésein.

Ugyanezt tapasztaljuk nagyobb közegekben, a háború megzavarta nemcsak a nyugalmat, hanem az értelmet is alaposan. Vannak, akik apokaliptikus világvég látomásokkal enyhítik ideg- és lelkiállapotukat, mások a hitüket erősítgetik laza biblikus ismeretekkel” – írta Csúri István püspök testvérünk 2022. február 24 -i a „Nincs igazságos háború” pásztori levelében. Hóseás is az Úr Lelkének adott emberi hangot, amikor azt mondta, hogy a föld, az ország, a népem nem ismei Istent, sem a mennyeknek országát, de ez a „nemismerés”, elhajlás [נִחַיָּ (zánáh)] az Igaz ismerésétől, végzetesen veszélyes.

Csendesedjünk el és kérdezzük meg, hogy mi az oka annak a valóság-felfogásnak és cselekvésnek, amit itt és most Péter és tanítványtársai magaviselete által látunk? Mi mozgat bennünket olyan fogadalom és hitvallástételekre, sőt megesküvésekre, amelyeket nyilvánvaló, hogy képtelen vagyunk megtartani, sőt gyalázatos kudarcokat vallunk?

¹ Kard, serkenj föl a pásztorom ellen és a férfi ellen, aki a társam! – így szól a Seregek URa. Sújts le a pásztorra, hogy elszéledjenek a juhok! Én pedig a kicsinyek ellen fordítom kezem. Úgy történik az egész országgal – így szól az ÚR –, hogy kétharmad része elpusztul, és elvesz, csak egyharmad része marad meg. Zakariás 13: 7 – 8. Vö.: János 16: 32!

A hittanórásaimnak elmondtam, hogy mielőtt megszólalnának helyezkedjenek bele a Simon Péter helyzetében, menjenek oda a főpap udvarába abba szörnyű éjszakába. Gondoljuk végig, hogy mit éreznénk, mit élnénk át, amikor azzal kell szembesülnünk, hogy a felettebb tisztelt, a rajongásig szeretett embertársamat, a legjobb barátomat, a testvéremet, a férjemet vagy a feleségemet, a gyermekemet, igazságtalanul vádolják, ütlegetik, félholtra verik és közben az ő reá dobált galád vádakkal téged is bemocskolnak, megfenyegetnek? „Burkoltan csak ezt üzenik, hogy most te következel, te reád is ez a sors vár!” Miből gondoljuk és mire alapozzuk azt, hogy tudunk és képesek vagyunk másképpen cselekedni, mint Péter és a társai tettek? Miért képzeljük magunkról azt, hogy az Isten kinyilatkoztatott Igéjét is meg tudjuk változtatni, és ahelyett, amit Dániel prófétált, hogy a Messiásnak senkije nem lesz, azt állítjuk, hogy Krisztusnak sok tanúja, hitvalója és követője lesz? Állítsuk emellé azonnal azt is, amit Jézus az utolsó napok állapotáról mondott nekünk, ugyanis ezt mondta:

- Hát az Isten nem áll-e bosszút az ő választottjaiért, kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűrő is irántuk? Mondom nektek, hogy bosszút áll értük hamar. Mindazáltal az embernek Fia mikor eljön, avagy talál-e hitet e földön? Luk 18:7 – 8.

Csendesedjünk el Mindenható Urunk trónja előtt és nézzünk jól a lelkünkbe! Kérdezzük meg magunktól itt és most a szomszédunkban örvénylő pokol közvetlen közelében, hogy Urunk Jézus kijelentett Igéjére mit válaszolunk? Itt van e világ teljhatalommal bíró Ura és Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus és az ő hitét keresi bennem és benned! Megtalálja ezt a hitet? Milyen hitet talál? Olyat amilyen a Péter hite volt ott az olajfák hegyén, amikor Jézussal zsoltárokat énekelt, de néhány óra múlva a főpap udvarában a szenvedő Jézust már nem tudta követni?

Mivel nem ismerjük a háborút sem magunkat úgy, ahogyan Teremtő és Megváltó Urunk, hagyatkozzunk az Ő Igéjére mindenben! Sokkal jobb most azzal szembesülnünk, hogy a test erőtelens és önmagunkban hamarabb vagyunk gyáván tagadó Jóna hiábavaló fiai, mint kőszikla Péterek. Önmagunkban nyomós érvek alapján hamarabb vagyunk áruló Júdások, mint mártírságra kész tanúk. Péter megtanulta a leckét és erre a leveleiben igaz szívvel emlékezik és minden hamisságtól és ámitástól mentesen ébreszt fel az igazságra és a Krisztus uralmának valóságára, amikor így szól:

- Mivel tehát Krisztus értünk szenvedett testben, ti is ugyanezen gondolattal fegyverkezzetek fel! 1Péter 4: 1.

Ezt a felfegyverkezést mi nem tudjuk végrehajtani, mert nincs e világnak olyan fegyvere, amit ebből a célból magunkhoz vehetnénk. Lelki, mennyei fegyverzetre és felfegyverkezésre van szükségünk, amit személyesen az Úr végez el. Egyet tehetünk, az igazságot látva, józanul, alázatos szívvel kérjük, hogy hatalmas Urunk és Vezérünk fegyverezzen fel és ő menjen előttünk² minden utunkon, amiképpen ő megígért, hogy feltámadás után ő előttünk megy! Ámen.

² De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába. Máté 26:32.